

ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടന

- ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യ വിടാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസും (ഐഎൻസി) മുസ്ലീം ലീഗും ഒരു നിഗമനത്തിലും എത്തിയില്ല, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ഒരു ഐക്യമുന്നണി ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
- സമവായമുണ്ടാക്കാൻ ബ്രിട്ടൻ കാബിനറ്റ് മിഷനെ ഇന്ത്യയിലേക്ക് അയച്ചു. കാബിനറ്റ് മിഷന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുസ്ലീം ലീഗ് അംഗീകരിച്ചില്ല, കൂടാതെ ജിന്ന 1946 ആഗസ്റ്റ് 16 -ന് "നേരിട്ടുള്ള പ്രവർത്തന ദിനം" പ്രഖ്യാപിച്ചു.
- അതിർത്തികളുടെ ഇരുവശത്തും അക്രമം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു.
- അക്രമം തടയുന്നതിനും ആഭ്യന്തരയുദ്ധം ഒഴിവാക്കുന്നതിനും, കോൺഗ്രസ് വിഭജന പദ്ധതി അംഗീകരിച്ചു.
- 1947 ആഗസ്റ്റ് 14 -ന് ഇന്ത്യ ഇന്ത്യയുടെയും പാകിസ്താന്റെയും ആധിപത്യമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു.
- പിന്നീട്, ഇസ്ലാമിക് റിപ്പബ്ലിക്ക് ഓഫ് പാകിസ്താൻ കൂടുതൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടു, 1975 ൽ പീപ്പിൾസ് റിപ്പബ്ലിക്ക് ഓഫ് ബംഗ്ലാദേശിന്റെ ഒരു പുതിയ ആധിപത്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു.
- 1947 ലെ ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യ നിയമം ഇന്ത്യയുടെയും പാകിസ്താന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കി.
- ഇന്ത്യ ഒരു മതേതര രാജ്യമായി മാറാൻ തീരുമാനിച്ചു, അതേസമയം പാകിസ്താൻ ഒരു ഇസ്ലാമിക് രാജ്യമായി മാറാൻ തീരുമാനിച്ചു.
- ഇന്ത്യയ്ക്കും പാകിസ്താനുമിടയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ വേർതിരിവ് സർ സിറിൽ റാഡ്ക്ലിഫ് ആണ് ഏൽപ്പിച്ചത്.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ശേഷം

- സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം, മനുഷ്യാചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പെട്ടെന്നുള്ളതും അപ്രതീക്ഷിതവുമായ ഒരു കൈമാറ്റം ലോകം കണ്ടു. അതിർത്തിയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും മതത്തിന്റെ പേരിൽ ക്രൂരമായ കൊലപാതകങ്ങളും ബലാത്സംഗങ്ങളും അതിക്രമങ്ങളും നടന്നു.
- ഒരു കണക്കനുസരിച്ച്, ഏകദേശം 80 ലക്ഷം ആളുകൾ അതിർത്തി കടന്ന് ഒരു പുതിയ സ്ഥലത്തേക്ക് കുടിയേറാൻ നിർബന്ധിതരായി. കൂടാതെ, മതപരമായ അക്രമങ്ങളിൽ വിഭജന സമയത്ത് 10 ലക്ഷത്തോളം ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു.
- വിവിധ അഭയാർത്ഥി ക്യാമ്പുകളിൽ അഭയാർത്ഥികളെ പുനരധിവാസിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഇന്ത്യ പുനരധിവാസ വകുപ്പ് സൃഷ്ടിച്ചു.
- വിഭജന സമയത്ത്, നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ എണ്ണം ഏകദേശം 565 ആയിരുന്നു, ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായി വിവിധ തരത്തിലുള്ള വരുമാന-പങ്കിടൽ സംവിധാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു, കൂടാതെ ഫ്രാൻസും പോർച്ചുഗലും നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിരവധി കൊളോണിയൽ പ്രദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
- ഈ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള രാഷ്ട്രീയ സംയോജനമായിരുന്നു ആദ്യലക്ഷ്യം, അത് പുതുതായി രൂപീകരിച്ച ഇന്ത്യൻ സർക്കാരിന്റെ വലിയ വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ കുട്ടിച്ചേർക്കൽ

- സർദാർ പട്ടേൽ പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാന വകുപ്പിന്റെ അധിക ചുമതല 1947 ജൂണിൽ വി.പി. മേനോൻ അതിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി.
- പ്രതിരോധം, വിദേശകാര്യം, ആശയവിനിമയം എന്നിങ്ങനെ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതു താൽപ്പര്യങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന മൂന്ന് വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിൽ ചേരാൻ പട്ടേൽ ഇന്ത്യയോട് ചേർന്ന പ്രദേശം രാജകുമാരന്മാരോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.
- 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ന് ശേഷം അക്ഷമരായ ആളുകളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു ഭീഷണിയും നൽകി. അരാജകത്വത്തിന്റെയും അരാജകത്വത്തിന്റെയും ഭീഷണിയുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഒരു അപ്പീൽ നൽകി.
- ഇന്ത്യയുടെ ഏകീകരണത്തിന് ആവശ്യമായ ശ്രമങ്ങൾ നടത്താൻ അദ്ദേഹം മൗണ്ട്ബാറ്റനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. മൗണ്ട്ബാറ്റൻ രാജകുമാരന്മാരെ അനുനയിപ്പിച്ചു, ഒടുവിൽ, ഏതാനും സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴികെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളും പ്രവേശന ഉപകരണം സ്വീകരിച്ചു.
- അനുനയവും സമ്മർദ്ദവും ഉപയോഗിച്ച് തന്റെ പ്രഗത്ഭമായ നയതന്ത്രത്തിലൂടെ സർദാർ പട്ടേൽ മിക്ക നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെയും സംയോജനത്തിൽ വിജയിച്ചു.
- എന്നിരുന്നാലും, നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായ ഹൈദരാബാദ്, ജൂനഗഡ്, ജമ്മു & കശ്മീർ, മണിപ്പൂർ എന്നിവയുടെ സംയോജനം ബാക്കിയുള്ളവയേക്കാൾ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു.
- 1948 -ൽ ജൂനഗറിൽ ഒരു പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തി, അത് ഇന്ത്യയ്ക്ക് അനുകൂലമായി ഏകകണ്ഠമായി നടന്നു, അതിനാൽ ഇത് ഇന്ത്യയുമായി സംയോജിപ്പിച്ചു.
- ഹൈദരാബാദിലെ നിസാം സ്വതന്ത്രനാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; എന്നിരുന്നാലും, ആളുകൾ ഇന്ത്യയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനെ അനുകൂലിച്ചു. ഹൈദരാബാദിലെ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സ്ഥാനവും ആഗ്രഹവും പരിഗണിച്ച് പട്ടേൽ ബലപ്രയോഗം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു, ഒടുവിൽ, പോലീസ് നടപടിയിലൂടെ ഹൈദരാബാദ് ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമായി.
- മുസ്ലീം ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടെങ്കിലും ജമ്മു കശ്മീർ സംസ്ഥാനം ഒരു ഹിന്ദു ഭരണാധികാരി മഹാരാജ ഹരി സിംഗിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. തുടക്കത്തിൽ, അദ്ദേഹം പാക്കിസ്ഥാനുമായും ഇന്ത്യയുമായും ഒരു സ്റ്റാൻഡ്സ്റ്റിൽ കരാർ ഒപ്പിട്ടു, സ്വതന്ത്രമായി തുടരാൻ തീരുമാനിച്ചു.
- എന്നിരുന്നാലും, പാകിസ്ഥാനിൽ നിന്നുള്ള നൂഴ്ത്തുകയറ്റം കാരണം, കശ്മീർ മഹാരാജാവ് ഇന്ത്യയ്ക്ക് കത്തയച്ചു, സൈനിക സഹായം ആവശ്യപ്പെടുകയും ഇന്ത്യയുമായി ഒരു പ്രവേശന ഉപകരണത്തിൽ ഒപ്പിടുകയും ചെയ്തു.
- മണിപ്പൂരിന്റെ ആന്തരിക സ്വയംഭരണാവകാശം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനായി മണിപ്പൂർ മഹാരാജാവായ ബോധചന്ദ്ര സിംഗ് ഇന്ത്യയുമായി പ്രവേശന ഉപകരണത്തിൽ ഒപ്പുവെച്ചു.

ഫ്രാൻസിന്റെയും പോർച്ചുഗീസിന്റെയും കീഴിലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കുട്ടിച്ചേർക്കൽ

- നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ വിജയകരമായ സംയോജനത്തിന് ശേഷം, ഫ്രഞ്ച് കുടിയേറ്റത്തിന്റെയും പോർച്ചുഗീസ് കുടിയേറ്റത്തിന്റെയും പ്രശ്നം ഇന്ത്യൻ സർക്കാർ പരിഗണിച്ചു.
- ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ നീണ്ട ചർച്ചകൾക്ക് ശേഷം പോണ്ടിച്ചേരിയും മറ്റ് ഫ്രഞ്ച് സ്വത്തുക്കളും 1954 -ൽ ഇന്ത്യയ്ക്ക് കൈമാറുകയായിരുന്നു.
- എന്നിരുന്നാലും, പോർച്ചുഗീസുകാർ അവരുടെ പ്രദേശങ്ങൾ കൈമാറാൻ തയ്യാറായില്ല.
- അതിന്റെ നാറ്റോ സഖ്യകക്ഷികൾ പോർച്ചുഗലിന്റെ നിലപാടിനെ പിന്തുണച്ചു, ഇന്ത്യ സമാധാനപരമായ മാർഗങ്ങളെ പിന്തുണച്ചു.
- ഗോവയിൽ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യസമരം നടക്കുകയും ഇന്ത്യ ക്ഷമയോടെ നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.
- എന്നാൽ 1961 -ൽ ആ ജനകീയ പ്രസ്ഥാനം പിന്തുണ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ സൈന്യം ഗോവയിൽ ഓപ്പറേഷൻ വിജയ്ക്ക് കീഴിൽ മാർച്ച് നടത്തുകയും പോർച്ചുഗീസുകാർ യാതൊരു പോരാട്ടവുമില്ലാതെ കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

സിക്കിമിന്റെ പ്രവേശനം

- നേപ്പാൾ, ഭൂട്ടാൻ, സിക്കിം എന്നിവയാണ് ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തിയിലുള്ള മൂന്ന് ഹിമാലയൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ, അതിൽ നേപ്പാളും ഭൂട്ടാനും തുടക്കത്തിൽ തൽസ്ഥിതി നിലനിർത്തി പിന്നീട് സ്വതന്ത്രമായി.
- ചരിത്രപരമായി, സിക്കിം ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് ആശ്രയമായിരുന്നു, അതിനാൽ ഇത് ഇന്ത്യയോടൊപ്പമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, സ്വാതന്ത്ര്യസമയത്ത്, സിക്കിമിലെ ചോഗ്യാൽ ഇന്ത്യയിൽ പൂർണ്ണമായ സംയോജനത്തിനായി ചെറുത്തുനിന്നു.
- 1973-ൽ സിക്കിമിൽ ഒരു ചോഗ്യാൽ വിരുദ്ധ പ്രക്ഷോഭം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു, അതിൽ പ്രതിഷേധക്കാർ ജനകീയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതിനെ ഇന്ത്യ പിന്തുണച്ചു, തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ചോഗ്യാലിന്റെ എതിരാളികൾ വൻ വിജയം നേടി.
- ഇതോടെ, സിക്കിമിനായി 1975 -ൽ റിപ്പബ്ലിക് ഓഫ് ഇന്ത്യയുമായി സമ്പൂർണ്ണ സംയോജനത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ഭരണഘടന തയ്യാറാക്കി.

സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന കമ്മിറ്റികൾ

- നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷ് പ്രവിശ്യകളും ചേർന്നതിനുശേഷം, സംസ്ഥാനങ്ങൾ സാംസ്കാരികമോ ഭാഷാപരമോ ആയ വിഭജനങ്ങളെക്കാൾ ചരിത്രപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പരിഗണനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് തരംതിരിച്ചത്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതൊരു താൽക്കാലിക ക്രമീകരണം മാത്രമായിരുന്നു.
- ഈ ഘട്ടത്തിൽ, സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടന ആവശ്യമായിരുന്നു.

- ധാർ കമ്മീഷൻ - ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കണമെന്ന ആവശ്യം വർദ്ധിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, 1948 -ൽ എസ്.കെ.ധനിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ചരിത്രപരവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ പരിഗണനകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഭരണസൗകര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് കമ്മീഷൻ മുൻഗണന നൽകി. ഭാഷാപരമായ വരികൾ.
- ജെവിപി കമ്മിറ്റി - 1948 ൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു, വല്ലഭ് ഭായ് പട്ടേൽ, പട്ടാഭി സീതാരാമയ്യ എന്നിവരടങ്ങിയതാണ് ജെവിപി കമ്മിറ്റി. കമ്മിറ്റി 1949 ഏപ്രിലിൽ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുകയും ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടന എന്ന ആശയം തള്ളുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രശ്നത്തെ ഒരു പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടോടെ നോക്കാമെന്ന് അത് പറഞ്ഞു.
- ആന്ധ്ര പ്രസ്ഥാനം-വലിയ പ്രതിഷേധങ്ങൾ കാരണം, തെലുങ്ക് സംസാരിക്കുന്നവർക്കായി ആന്ധ്രയിലെ ആദ്യത്തെ ഭാഷാ സംസ്ഥാനം 1953-ൽ ജനിച്ചു. നീണ്ട പ്രക്ഷോഭം കാരണം, പോറ്റി ശ്രീരാമുലു, തെലുങ്ക് സംസാരിക്കുന്ന ആളുകളെ മദ്രാസിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തി. സമാനമായ ആവശ്യങ്ങൾ മറ്റുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഉടലിടുത്തു.
- ഫസൽ അലി കമ്മീഷൻ - ഈ പുതിയ ആവശ്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് 1953 -ൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു ഫസൽ അലിയുടെ കീഴിൽ ഒരു പുതിയ കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു. 1955 -ൽ കമ്മീഷൻ അതിന്റെ മുഴുവൻ റിപ്പോർട്ടും സമർപ്പിക്കുകയും രാജ്യം മുഴുവൻ 16 സംസ്ഥാനങ്ങളായും മൂന്ന് കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങളായും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കാൻ ഒരു നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, സർക്കാർ ശുപാർശകളോട് പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചില്ല, 1956 ൽ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന നിയമത്തെ മറികടന്ന് രാജ്യത്തെ 14 സംസ്ഥാനങ്ങളായും ആറ് കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങളായും വിഭജിച്ചു.
- ഷാ കമ്മീഷൻ - ഷാ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിന്റെ ശുപാർശ പ്രകാരം പഞ്ചാബ് പുനഃസംഘടന നിയമം 1966 ൽ പാർലമെന്റ് പാസാക്കുകയും ഹരിയാന സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, പഞ്ചാബിന്റെയും ഹരിയാനയുടെയും പൊതു തലസ്ഥാനമായ ചണ്ഡീഗഢ് ഒരു കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശമാക്കി.
- 1969 ൽ മേഘാലയ സംസ്ഥാനവും 1971 ൽ ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും നിലവിൽ വന്നു. കൂടാതെ, കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങളായ ത്രിപുരയും മണിപ്പൂരും സംസ്ഥാനങ്ങളായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇതോടെ ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ എണ്ണം 21 ആയി.
- അതിനുശേഷം, 1975 -ൽ സിക്കിമും 1987 -ൽ മിസോറാമും അരുണാചൽപ്രദേശും സംസ്ഥാനമായി. 1987 മേയിൽ ഗോവ ഇന്ത്യൻ യൂണിയന്റെ 25 -ാമത്തെ സംസ്ഥാനമായി. 2000 നവംബറിൽ ജാർഖണ്ഡ്, ഛത്തീസ്ഗഢ്, ഉത്തരാഞ്ചൽ എന്നീ മൂന്ന് പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. 2, 2014, തെലങ്കാന ഇന്ത്യയുടെ 29 -ാമത്തെ സംസ്ഥാനമായി.
- അടുത്തിടെ ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് ജമ്മു കശ്മീർ പുനഃസംഘടന ബിൽ 2019 പാസാക്കി, ഇത് ജമ്മു കശ്മീരിന്റെയും ലഡാക്കിന്റെയും രണ്ട് കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു.
- ഈ രീതിയിൽ നിലവിൽ, ഇന്ത്യക്ക് 28 സംസ്ഥാനങ്ങളും 09 കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങളുമുണ്ട്.

മുന്നോട്ടുള്ള സാധ്യതകൾ

- ഒരു വലിയ പരിധിവരെ, ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സംയോജനവും പുനഃസംഘടനയും പ്രാദേശിക ആവശ്യവും ഭരണപരമായ സൗകര്യവും സന്തുലിതമാക്കിക്കൊണ്ട് വളരെ സമഗ്രമായ രീതിയിലാണ് ചെയ്തത്. ഭാവിയിലും ഇതേ അവസ്ഥ നിലനിർത്തേണ്ടതുണ്ട്.
- ജമ്മു കശ്മീർ പുനഃസംഘടന ബിൽ 2019 -ന്റെ സമീപകാല തീരുമാനത്തിൽ കണ്ട്, അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ആക്രമണാത്മകവും സംയോജിതവുമായ രീതിയിൽ ഇന്ത്യ പരിഹരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.
- ഓരോ തീരുമാനത്തിലും, പ്രദേശത്തെ ആളുകളുടെ ആത്മവിശ്വാസം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും വേണം.
- ഏറ്റവും വലിയ ജനാധിപത്യ രാജ്യമായതിനാൽ, സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടന സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും തീരുമാനമെടുക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യ പൗരന്മാരുടെ അവകാശങ്ങൾ പരിശോധിക്കണം.

byjusexamprep.com